

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 4C/181/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4614207236
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Marián Mokoš
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2016:4614207236.4

Rozhodnutie

Okresný súd Topoľčany samosudcom Mariánom Mokošom v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia a.s., Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO 36234176 , zastúpeného Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., Piaristická 707/25, 911 01 Trenčín proti žalovanému: S. N., nar.XX.X.XXXX, bytom Y., N. XXXX/XX o zaplatenie sumy 1.889,76 eura s prísl. takto

rozhodol:

Súd žalobu v časti zaplatenia sumy 443,34eura s 3%ročným úrokom z omeškania od 18.8.2014 do zaplatenia z a m i e t a.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 54%.

odôvodnenie:

I./ Žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 1.889,76 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,15 % ročne zo sumy 1.889,76 eura od 18.8.2014 do zaplatenia ako aj vyčísleného ročného úroku z omeškania vo výške 269,64 eura z dôvodu, že dňa 20.1.2012 uzatvorili úverovú zmluvu č.4201074493, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 1.500 eur, ktorý sa zaviazal vrátiť v 60 mesačných splátkach po 53,58 eura, avšak žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou úveru a preto bol listom zo dňa 29.10.2012 vyzvaný k splateniu celého zostatku úveru. Vymáhaná suma pozostáva z istiny vo výške 57,30 eura, z úroku vo výške 308,66 eura, zo splatnej istiny vo výške 1.442,70 eura, z poistenia vo výške 7 eur, z poplatku za upomienky vo výške 72 eur a z poplatku za možnosť zmeny splátky vo výške 2,10 eura.

2./ Rozsudkom č.k. 4C/181/2014- 43 zo dňa 9.12.2014 bolo žalobe čiastočne vyhovené s tým, že žalovaný bol zaviazaný zaplatiť žalobcovi sumu 1.446,42 eura s 5,15% ročným úrokom z omeškania od 18.8.2014 do zaplatenia, vyčíslený ročný úrok z omeškania vo výške 269,64 eura a to všetko v splátkach po 50eur mesačne, pričom vo zvyšku bola žaloba zamietnutá a žiaden zo strán nebola priznaná náhrada trov konania. Pri svojom rozhodovaní súd vychádzal z toho , že strany dňa 25.1.2012 (v uvedený deň zmluvu podpísal žalovaný i keď táto bola žalobcom datovaná dňom 20.1.2012) uzavreli úverovú zmluvu č.4201074493, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý bezúčelový úver vo výške 1.500 eur a žalobca sa zaviazal úver zaplatiť v 60 mesačných splátkach po 53,58 eura pri ročnej úrokovej sadzbe 33,92 % a RPMN do 41,4 %. V splátke bolo už započítané aj poistenie ŠTANDARD v sume 1 euro mesačne podľa bodu 52 zmluvy. Žalovaný zaplatil iba jednu splátku v sume 53,58 eura a ostatné splátky neuhradil a preto výzvou zo dňa 29.10.2012 ho žalobca vyzval na zaplatenie dlžnej čiastky vo výške 1.889,76 eura v lehote 15 dní od odoslania výzvy. Súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu na zaplatenie sumy 1.889,76 eura s prísl. je dôvodná iba čiastočne, nakoľko medzi stranami bola uzavretá úverová zmluva dňa 25.1.2012, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý bezúčelový úver vo výške 1.500 eur a súd pri svojom rozhodovaní musel uvedenú úverovú zmluvu posudzovať nielen podľa zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, pričom táto zmluva obsahuje náležitosti podľa § 9 ods.1,2 cit.zákona, avšak podľa názoru súdu v časti výšky úrokovej sadzby je táto zmluva v rozpore s

dobrymi mravmi, kedze podla § 121 ods.3 OZ su uroky prislušenstvom pohľadavky, avšak pokiaľ boli tieto aj dohodnuté v zmluve, tak dohoda nesmie odporovať ustanoveniu § 3 ods.1 OZ, čiže nesmie odporovať dobrým mravom a v tomto prípade výška úrokovej sadzby 33,92 % ročne je v rozpore s dobrými mravmi, keďže v čase uzavretia úverovej zmluvy výška úrokových sadzieb pri spotrebiteľských úveroch od jedného roka do 5 rokov predstavovala 15,49 % ročne a teda pokiaľ v zmluve medzi stranami bola stanovená výška úrokovej sadzby na 33,92 % ročne, tak to jednoznačne odporuje dobrým mravom a preto podľa § 39 OZ je v tejto časti zmluva neplatná. V prípade neplatnosti zmluvy v časti dohodnutej úrokovej sadzby potom zmluva neobsahuje úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru ako jednu z náležitostí podľa § 9 ods.2 písm.i/ Zákona č.129/2010 Z.z. (keďže ide o absolútnu neplatnosť, tak súd nemôže chýbajúcu časť zmluvy nahradiť úrokovou sadzbou v tom čase platnou pre obdobné úvery) a preto podľa § 11 ods.1 cit.zákona sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov a to aj s poukazom na skutočnosť, že pri neplatnosti zmluvy v časti úrokovej sadzby je potom aj nesprávna ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. Keďže úver poskytnutý žalovanému v zmysle vyššie uvedeného je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, tak žalovaný ktorému bol úver poskytnutý vo výške 1.500 eur by mal vrátiť žalobcovi uvedenú sumu, pričom doposiaľ z tejto zaplatil 53,58 eura, čo potvrdil aj žalobca a preto rozdiel predstavuje 1.446,42 eura. Z uvedeného dôvodu súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 1.446,42 eura s 5,15 % ročným úrokom z omeškania od 18.8.2014 do zaplataenia podľa § 517 ods.2 OZ a § 3 Nariadenia vlády SR č.87/1995 Z.z. , keďže žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou zvyšku istiny v sume 1.446,42 eura a je povinný zaplatiť úroky z omeškania.

3./ Na základe odvolania žalobcu Krajský súd v Nitre uznesením č.k. 8Co/154/2015 - 63 zo dňa 19.5.2016 zrušil rozsudok tunajšieho súdu v napadnutej zamietajúcej časti a v časti náhrady trov konania s tým, že pri opätovnom rozhodovaní o tejto časti nároku je potrebné prihliadnúť na ustanovenie § 5b Zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa ako aj na ustanovenie § 52 ods. 2 OZ, ktoré slúžia na ochranu spotrebiteľa a teda na právne vzťahy medzi sporovými stranami je potrebné prednostne aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka aj keď by sa inak mali použiť normy Obchodného práva.

4./ Súd doplnil dokazovanie výsluchom žalovaného, ktorý uviedol, že od rozhodnutia tunajšieho súdu na úvere nič nezaplatil, pretože žalobca ho informoval, že vec je stále v konaní. V čase poskytnutia úveru zarábala okolo 300eur mesačne a uhradil iba prvú splátku a následne mal zdravotné problémy, pričom žalobca sa nechcel dohodnúť na odklade splátok. V súčasnej dobe je schopný platiť splátky po 50eur mesačne.

Podľa § 3 ods.i/ Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 9 ods.1 Zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa ods.2 písm.i/ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny a podľa písm. f/ dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

Podľa § 11 ods.1 písm.a/ Zákona č.129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods.1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods.2 písm.a/ až k/, r/ a y/ a § 10 ods.1 a podľa písmena b/ ak je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 52 ods.1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods.2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia, upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa ods.3 dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ods.4 spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods.1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods.5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 6 OZ, v znení účinnom do 31.5.2014 ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

Podľa ods.11/ neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

5./ Na základe predchádzajúceho ako aj doplneného dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba na zaplatenie sumy 1.889,76 eura s prísl. je dôvodná iba čiastočne, nakoľko medzi stranami bola uzavretá úverová zmluva dňa 25.1.2012, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý bezúčelový úver vo výške 1.500 eur. Pri opätovnom skúmaní tejto úverovej zmluvy, dospel súd k rovnakému názoru ako v predchádzajúcom rozhodnutí, keď spotrebiteľský úver považoval za bezúročný a bez poplatkov s poukazom na skutočnosť, že v zmluve absentuje údaj o dobe trvania zmluvy a taktiež termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, tak ako to vyžaduje ustanovenie § 9 ods. 2 písm. f/ Zákona č.129/2010 Z.z. V samotnej zmluve nie je doba trvania zmluvy vôbec uvedená a termín konečnej splatnosti nie je jednoznačne stanovený, ale je iba uvedené, že lehota splatnosti je 60 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15- teho dňa v poslednom mesiaci. Podľa názoru súdu žalobcovi pri uzatváraní zmluvy nič nebránilo, aby jasným a zrozumiteľným spôsobom informoval spotrebiteľa o dobe trvania zmluvy a termíne konečnej splatnosti vyjadrenom konkrétnym dátumom a pokiaľ tak žalobca neurobil, tak tento nedostatok spôsobuje, že spotrebiteľský úver je potrebné považovať za bezúročný, bez poplatkov a v tom prípade bol žalovaný povinný vrátiť iba istinu vo výške 1500eur, z ktorej zaplatil len jednu splátku v sume 53,58eura a z toho dôvodu už bol právoplatne zaviazaný zaplatiť žalobcovi sumu 1446,42 eura s prísl. a teda predmetom rozhodovania súdu bol len zvyšok pohľadávky v sume 443,34eura spolu s úrokom z omeškania. Z vyššie uvedených dôvodov je žaloba v tejto časti nedôvodná, keďže povinnosťou žalovaného bolo vrátiť iba istinu vo výške 1500 eur a teda po rozdiel medzi touto istinou a už zaplatenou splátkou bolo právoplatne rozhodnuté predchádzajúcim rozsudkom. Okrem toho súd opätovne poukazuje na neprimeranú výšku úrokovej sadzby, ktorá bola v zmluve dohodnutá vo výške 33,92%ročne i keď v čase uzatvárania zmluvy boli poskytované spotrebiteľské úvery s dobou splatnosti od jedného do piatich rokov za úrokovú sadzbu 13,08%ročne a teda súd zotrváva na svojom názore,

že úroková sadzba dohodnutá vo výške 33,92% ročne je v rozpore s dobrými mravmi. Z uvedených dôvodov súd o zvyšku žalobného nároku v sume 443,34 eura s prísl. rozhodol tak, že tento zamietá.

6./ O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 2 CSP tak, že náhradu trov konania pomerne rozdelil podľa úspechu sporových strán, pričom žalobca mal úspech do výšky 77% a žalovaný do výšky 23 %, čo predstavuje čistý úspech žalobcu vo výške 54% a z toho dôvodu súd zaviazal žalovaného na náhradu trov konania do tejto výšky s tým, že podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia na Okresný súd Topoľčany.

Podľa §-u 363 CSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha.